

NAPOCZAĆ (4) *vb pf*

inf napocząć (4).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.

Uczynić początek, zacząć, rozpocząć; committere, commovere, moliri, movere Mącz [co] (4) : Surgia et rixas committere, Zwadę y hádrunki nápcząć. Mącz 225d; Commovere cornua disputationis alicuius [...] Nápcząć yáką dísputácią. Mącz 234b.

Zwrot: »wojnę napocząć« = moliri bellum, movere arma a. seditionem Mącz (2): Moliri bellum, Myślić wóynę nápcząć. Mącz 229c, 233d.

Formacje współrdzenne cf NACZAĆ.

TK